

Ägg av *Anthus pratensis* (L.) och *A. spinoletta littoralis* (Brehm).

P. Rosenius har i sitt stora arbete om Sveriges fåglar och fågelbon även noggranna mått- och viktuppgifter för äggen. För äng- och skärpiplärkans ägg anger han bl. a.:

<i>Anthus pratensis</i> (L.)	<i>Anthus spinoletta littoralis</i> (Brehm)
(226 svenska ägg).	(91 svenska och danska ägg).
Medeltal $\frac{18.8 \times 14.4 \text{ mm.}}{123 \text{ mg.}}$	Medeltal $\frac{21.2 \times 15.8 \text{ mm.}}{141 \text{ mg.}}$
Största ägg $\frac{21.0 \times 15.2 \text{ mm.}}{110 \text{ mg.}}$	Minsta ägg $\frac{19.2 \times 14.3 \text{ mm.}}{130 \text{ mg.}}$
Tyngsta ägg $\frac{21.0 \times 14.5 \text{ mm.}}{135 \text{ mg.}}$	Lättaste ägg $\frac{20.1 \times 14.9 \text{ mm.}}{118 \text{ mg.}}$

Dessa siffror utvisa, att skärpiplärkans ägg äro väsentligt större och tyngre än ängpiplärkans. Enstaka ägg av den förra kunna vara såväl mindre som lättare än de största av ängpiplärkans, men har man mått och vikter av en hel kull, torde det åtminstone i de allra flesta fall, kanske alltid vara lätt att avgöra, vilkendera arten kullen tillhör.

Jag har mätt och vägt 63 ägg av ängpiplärkan, tagna i Utsjoki, Kempele, Seinäjoki, Korsnäs och Suoniemi. Dessa finska ägg visa följande siffror:

Medeltal $\frac{19.6 \times 14.4 \text{ mm.}}{112 \text{ mg.}}$	
Största ägg $\frac{20.5 \times 14.9 \text{ mm.}}{120 \text{ mg.}}$	och $\frac{19.4 \times 15.2 \text{ mm.}}{115 \text{ mg.}}$
Tyngsta ägg $\frac{18.9 \times 14.9 \text{ mm.}}{130 \text{ mg.}}$	och $\frac{19.9 \times 14.1 \text{ mm.}}{130 \text{ mg.}}$

Siffrorna för detta ringa material synas utvisa, att de finska äggen med samma bredd som de svenska äro något längre, men dock något lättare än dessa.

Av skärpiplärkan har jag haft tillgång till endast en kull, tagen av mig den 12. VI. 1926 i Hiitis. Boet låg på en klippa i den yttre skärgården i tämligen högt gräs — icke i en skreva i berget. Förutom skärpiplärkan häckade på denna klippa endast ett mindre antal tordmular (*Alca torda* L.) Trots ivrigaste spanande kunde jag icke få sikte på piplärkorna. På äggens storlek såg jag dock genast, att de icke kunde tillhöra *A. pratensis* (L.), som väl ej heller

häckar så långt ute i havet. Vid mer än ett år efteråt verkställd mätning och vägning befunnos äggen hava följande storlek och vikt:

$$\frac{21.1 - 21.1 - 21.1 - 20.8 - 20.0 \text{ mm.} \times 16.0 - 15.5 - 15.4 - 15.3 - 15.5 \text{ mm.}}{145 - 138 - 142 - 132 - 130 \text{ mg.}}$$

Mått och vikter utvisa sålunda otvetydigt, att äggen tillhöra *Anthus spinoletta littoralis* (Brehm).

Axel Lindfors.

Två abnormt färgade ripor i vinterdräkt.

Den 26 mars 1925 erhöll undert. en ♂ av *Lagopus l. lagopus* (L), vilken fångats öster om Pitkjärvi (Pasvig) i Petsamo och hade abnorm dräkt. Fågeln har nämligen hela bakre delen av ryggen betäckt med svartgrå fjädrar vilkas spetsar äro vita. Även stjärtens täckfjädrar äro av samma färg, varemot själva stjärtfjädrarna äro normala. Enstaka vita fjädrar äro dock insprängda bland de onormala på bakryggen. Hösten 1927 erhöll jag av den fångstman, som gav mig ovannämnda fågel åter en i samma stil abnormt färgad ripa, fångad (för abnormitetens skull) den 3 maj 1927 öster om Pitkjärvi, m. a. o. sagt i trakten av Pietsjärvi på den inre högplatån. Bakryggens färg är dock ej som hos föregående, utan bära fjädrarna i det närmaste sommarfärgen (brunt med svarta tvärsträck). En del av stjärtens täckfjädrar äro ofullständigt utvuxna och av samma färg som bakryggen, en del normala till färg och längd. Den högra stjärthalvan är utvuxen blott till sin halva längd, men har normal färg, likasom den vänstra. Den halft utvuxna delen tyder på att den tidigare varit lösryckt. Antydningar till bruna fjädrar (ej utvuxna) finnas på halsen, och invid den hopslagna vingens kant finnes på vardera sidan av bröstkorgen en brokig fjäder (med brunt, svart, gult och vitt tvärband). Exx. förvaras å zoologiska museet i Helsingfors.

En exakt förklaring på orsaken till dessa abnormiteter är omöjlig att giva, men jag tror mig komma sanningen närmast genom att antaga att fåglarna blivit skadade i den del av kroppen där abnormiteten förekommer. I det senare fallet kan antagas att själva sommarfjädrarna kvarblivit. Fåglarnas stjärt är illa utsatt — man ser ju nu och då individer utan sådan. Att fjädrarna hos dem i